

til de større Byder, der ville komme paa Kommunerne, hvis dette Lovforslag skulde træde i Kraft, skal jeg villig indrømme, at der paa nogle Steder vil blive paalignet Kommunerne Udgifter og det ikke saa ubetydelige derved. Derfor tillod jeg mig ogsaa ved Lovforslagets 1ste Behandling at henstille, at da disse Udgifter vilde falde meget forskellig i Landets forskellige Kommuner, alt efter som der var lidt eller meget Vejmateriale — Udgifterne vilde navnlig blive store lige ved en Købstad og forholdsvis grumme smaa, hvor det, som mange Steder er Tilfældet, er en Amtsvej, der gaar igennem Kommunen — skulde en Del af dem paalignes Amtet. Jeg foreslog ogsaa i Udvalget, at Halvdelen af de derved fremkomne Udgifter skulde paalignes Amtet, men da det ikke kunde tages til Følge, og jeg ingen Tilslutning kunde faa, stillede jeg intet Ændringsforslag derom. Naar det ærede Medlem for Præstø Amt (Sv. Høgsbro) udtalte, at det almindelige Retsbegreb stillede sig meget tvivlsomt over for Spørgsmaalet om Ejendomsretten til Vejmateriale, maa jeg i Modsætning hertil bemærke, at jeg kender mange Kommuner, der allerede nu betale for Vejmateriale efter detses Værdi foruden for den Skade, der gøres. Dette sker ikke, fordi Løven kræver det, men fordi Vejmateriale efter det almindelige Retsbegreb anses for vedkommendes Ejendom. Jeg vilde derfor anse det for et stort Fremskridt, om dette Lovforslag kunde blive ophøjet til Lov.

Chr. Rasmussen: Min Stilling til det foreliggende Lovforslag er kortelig denne, at jeg har sluttet mig til Udvalgets andre Medlemmer angaaende den foreliggende Indstilling, ikke fordi jeg er absolut tilfreds med det, som der er udtalt, eller med Lovforslaget i dets foreliggende Form, men fordi det har staaet for mig saaledes, at der dog ved at faa de Bestemmelser samlede i en enkelt Lov, som nu ere gældende angaaende dette Spørgsmaal, vilde være opnaaet et saa stort Gode, at man derfor kunde finde sig i at gaa med til noget, man ellers maaske under andre Forhold ikke vilde gaa med til. Det er dog ikke uden stor Betænkelighed, at jeg er gaaet med de øvrige Udvalgsmedlemmer og har sluttet mig til Udvalgets Indstilling. Der er navnlig to Punkter deri, som jeg ikke billiger, og hvis Ulemper jeg ikke har været blind for. Først dette, at Forslaget i en ganske betydelig Grad udvider Ejendomsretten. Jeg er ganske sikker paa, at hvad der her foreslaas, er en Udvidelse af

den private Ejendomsret, noget, det maaske under andre Omstændigheder kunde være ret uheldigt at gaa med til. Endvidere har jeg næret store Betænkeligheder med Hensyn til, hvorledes Vejenes fremtidige Tilstand vilde blive, hvis man vedtog Løven. Da denne Lov vil paaføre Kommunerne forøgede Udgifter, og derom kan der ikke tvistes, vil man let kunne tænke sig, at det kunde komme til at gaa ud over Vejenes Tilstand, og de forholdsvis gode Sogneveje, vi have her i Landet, kunde grundet paa de forøgede Udgifter blive betydeligt daarligere, end de nu ere. Men jeg tror dog, man alligevel ikke behøver at ængstes saa overordentlig meget i saa Henseende, naar man ser paa Løven. Saaledes som den vil blive efter Udvalgets Betænkning, kunne jo de Skøns mænd, der blive nedsatte til at afgøre, hvilken Erstatning der i hvert enkelt Tilfælde skal ydes, ganske sikkert have det i deres Haand i meget betydelig Grad at moderere dette Beløb, og jeg vil, da det er en fuldstændig ny Ret, der gives Ejeren af Grusgraven, haabe, at Skøns mændene ogsaa ville tage Hensyn hertil og sætte Betalingen for Materialet meget lavt, saaledes at Kommunerne ikke vilde blive overbebyrdede i meget stor Grad. Endvidere er der den Omstændighed, som gør, at man kan se paa Løven med lidt mildere Øjne end ellers, den Omstændighed nemlig, at Ejeren af en Grusgrav i Tilfælde af, at han ikke kan komme overens med Vejevæsenet, selv skal betale Halvdelen af de Udgifter, der følge med at faa Taksation afholdt. Jeg tror, at der deri ligger en vis Garanti for, at man ikke kommer til at gaa for vidt, og for at Kommunen ikke bliver mere overbebyrdet, end den kan taale eller mere end højst nødvendigt. Det er ud fra disse Betragtninger, jeg har sluttet mig til det øvrige Udvalg. Jeg vil da blot udtale det Haab, at de Mænd, der maatte blive udmeldte i hvert enkelt Tilfælde til at taksere saadanne Materialer, maa gaa ud fra det samme Syn som jeg, saaledes at de sørge for at faa draget den rigtige Grænselinie for den private Ejers Ret og tillige tage Hensyn til Kommunernes Stilling, saaledes at vi ikke løbe den Risiko, at vore Veje komme i en daarligere Forfatning.

Kr. Jensen: Skønt jeg i alle Maader kan slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, saa finder jeg dog alligevel Lejlighed til at fremkomme med et Par Ord. I Udvalget i Fjor saa vel som i Aar har min Stilling været den, at jeg